

Sygn. akt II K 100/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Drobińska

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Feder

Prokurator: Agnieszka Cieplicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06.06.2017 r., 05.09.2017 r., 11.10.2017 r., 06.12.2017 r., 15.03.2018 r., 09.05.2018 r., 13.06.2018 r., 25.06.2018 r., 01.10.2018 r., 14.11.2018 r.

G. J. (J.)

s. S. i D. z domu K.,

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 czerwca 2015 roku, na drodze publicznej – w C., będąc uprzednio skazanym prawomocnie wyrokiem z 20 kwietnia 2015 roku Sądu Rejonowego w C., sygn.. II K 98/15, skazującym za czyn z art. 178a § 1 kk, naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że prowadził pojazd mechaniczny – samochód F. (...), nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie stosując się jednocześnie do orzeczonego wskazanym wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat,

tj. o czyn z art. art.178a§4 kk w zw. z art. 178a §1 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk

orzeka

1. w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu G. J. aktem oskarżenia, oskarżonego **G. J.** uznaje za winnego tego, że w dniu 17 czerwca 2015 roku, w ruchu lądowym, na drodze publicznej – w C., będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego wS. z dnia 7 marca 2011 roku w sprawie II K 1245/11, za czyn z art. 178a § 1 kk, prowadził pojazd mechaniczny – samochód F. (...), nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając co najmniej 0,8‰ alkoholu we krwi i nie stosując się jednocześnie do orzeczonego wskazanym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, tj. przestępstwa z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a §1 kk i art.244 kk w zw. z art.11§2 kk i za to, na podstawie art. 178a§4 kk w zw. z art.11§3 kk skazuje go na karę 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,
3. na podstawie art. 43a§2 kk zobowiązuje oskarżonego do zapłaty na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych),
4. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

G. J. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 7 marca 2012 roku w sprawie II K 1245/11, za popełnienie przestępstwa z art.178a§1 kk. Sąd wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 15 marca 2012 roku (odpis wyroku k.343-344). Następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w S.z dnia 6 grudnia 2016 roku w sprawie II ko 979/16, zarządzono wykonanie orzeczonej kary 2 lat pozbawienia wolności (odpis postanowienia k.345).

W dniu 17 czerwca 2015 roku, około godziny 18:00, oskarżony G. J. przebywał na ulicy (...) w C.. Oskarżony znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości – mając co najmniej 0,8‰ alkoholu we krwi (opinia biegłej z dziedziny laboratoryjnej toksykologii sądowej mgr E. T. k.206-210, 238-238v,330-332), zeznania M. K. (1) k.144v-154v,169, M. R. k.186-186v).

W tym samym czasie, również na ulicy (...) w C., M. K. (1) zatrzymał swój pojazd przed sklepem. Następnie pozostawił kluczyki w pojeździe i wysiadła z niego. Wówczas G. J. wsiadł za kierownicę opisanego pojazdu o nr rej. (...) i uruchomił silnik. M. K. (1) próbował zatrzymać oskarżonego, ale mu się nie udało. G. J. odjechał, kierując wyżej wymienionym pojazdem. Wtedy korzystając z pomocy nieznanego kobiety, M. K. (1) udał się w pościg za oskarżonym. G. J. zjechał w drogę w kierunku miejscowości B. i tam stracił panowanie nad pojazdem, wypadł z drogi i zawisł na skarpie. Następnie wysiadł z pojazdu i uciekł (zeznania M. K. (1) k.144v-154v,169).

Na skutek zawiadomienia Policji, oskarżony został zatrzymany o godzinie 22:00. Po czym został poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody już wyżej wskazane oraz pozostałe dowody zgromadzone w sprawie tj. protokół oględzin (k.4-11,16,68), protokół zatrzymania osoby (k.13-14,62), świadectwo wzorcowania (k.15), protokół zatrzymania rzeczy (k.19-21,50-53,65-67), odpis wyroku (k.22,119-125,343-347), tablica poglądowa (k.24), protokół okazania (k.25-26), protokół tymczasowego zajęcia mienia (k.34-35), protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k.65), karta karna (k.94-97,111-114,311-313), opinia z zakresu badań krwi na zawartość alkoholu etylowego (k.104-105,109), protokół pobrania krwi (k.106,110), opinia sądowo-lekarska (k.128), dokumentacja lekarska (k.140,255-271) oraz zeznania T. J. (k.146v-147,169v), Z. L. (k.169v-170v), Ł. S. (k.170v-171), K. M. (k.148v,181v).

Oskarżony G. J. (k.38,43v,59,72,130-130v,132,142v-144) w toku postępowania przygotowawczego oświadczył, że przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W swoich wyjaśnieniach wskazał, że tego dnia był pijany. Wypił 8-9 piw przez cały dzień do zdarzenia. Otrząsnął się, jak wyszedł z samochodu. Podał, że ukradł samochód, ponieważ był pijany.

Na rozprawie oskarżony oświadczył, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na zadane pytania. Wskazał, że piwo wypił dopiero w Ł.. Wypił 5 piw. Oskarżony wyjaśnił, że został zatrzymany przez Policję po upływie 5-6 godzin od użyczenia pojazdu.

Sąd Rejonowy nie dał wiary stanowisku oskarżonego, zaprezentowanemu na rozprawie. W ocenie Sądu, wcześniejsze wyjaśnienia oskarżonego w zakresie jego przyznania się do winy były szczerze i spontaniczne. Znajdują one również potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Przede wszystkim o winie oskarżonego świadczą zeznania naocznego świadka kierowania przez oskarżonego pojazdem- M. K. (1) (k.144v-154v,169). Świadek wskazał jasno, że zdarzenie miało miejsce w czerwcu około godziny 18. Zostawił samochód pod sklepem wraz z kluczykami. Potem zobaczył oskarżonego siedzącego za kierownicą. Chciał zatrzymać pojazd, ale mu się nie udało. Zeznał również, że poczuł alkohol od oskarżonego, kiedy ten siedział za kierownicą pojazdu.

Zeznania tego świadka są jasne i szczerze. Świadek w sposób szczegółowy opisał zaistniałą sytuację, co jest oczywiste, ponieważ zdarzenie z udziałem oskarżonego miało charakter wyjątkowy w jego życiu.

Świadek T. J. (k.146v-147,169v) w swoich wypowiedziach wskazał, że zauważył tylko pojazd wjeżdżający w jego pole. Potem zauważył również znanego mu M. K. (2), który został podwieziony przez inny pojazd. Kierowca samochodu wysiadł z niego i udał się dalej pieszo.

W ocenie Sądu Rejonowego zeznania tego świadka odpowiadają prawdzie, ponieważ korelują w swojej treści z zeznaniami pozostałych świadków.

Oskarżony G. J. został zatrzymany przez policjantów: Z. L. (k.169v-170v) oraz Ł. S. (k.170v-171).

Świadkowie ci zgodnie wskazali, że otrzymali polecenie od dyżurnego o sprawcy zdarzenia, którym miał być G. J. i oddalać się w kierunku S. Z. L. wyjaśnił również, że oskarżony został zatrzymany około godziny 22.00, zaś przyjęcie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa miało miejsce o 20.05.

Sąd Rejonowy uwzględnił zeznania świadków przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie, ponieważ wypowiedzi tych świadków są spontaniczne i odpowiadają treści zwartej w dokumentach załączonych do sprawy.

Zeznania w sprawie złożyli również K. M. (k.148v,181v) oraz M. R. (k.186-186v). Świadek R. potwierdził w swoich zeznaniach okoliczności, które zostały przez niego wskazane w sporządzonej notatce, w zakresie godzin oraz hierarchii zdarzeń. Potwierdził, że o godzinie 17.30 otrzymał polecenie od dyżurnego KPP C. o udaniu się do miejscowości B., gdzie znajdował się skradziony wcześniej pojazd.

W ocenie Sądu Rejonowego, wypowiedzi wskazanych wyżej osób są szczerze i odpowiadają prawdzie.

Do sprawy została sporządzona opinia sądowo-psychiatryczna przez K. K. (1) i E. K. (k.116-118). Biegli stwierdzili, że G. J. nie jest chory psychicznie, a jego funkcje intelektualne mieszczą się w granicach niskiej normy. Stwierdzili cechy zespołu zależności alkoholowej. W chwili popełnienia zarzucanych czynów u oskarżonego nie występowały zaburzenia psychiczne, wpływające na jego poczytalność. Oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Stan zdrowia oskarżonego pozwala na jego udział w postępowaniu i na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

W ocenie Sądu Rejonowego, powyższa opinia jest jasna, rzeczowa i pełna.

Specjalista laboratoryjnej toksykologii sądowej mgr E. T. sporządziła opinię do sprawy (k.206-210). Wskazała w niej, że uzyskane w sprawie wyniki badań krwi, pobrane ponad 4 godziny po zdarzeniu, nie pozwalają na jednoznaczne wypowiedzenie się, kiedy oskarżony spożywał alkohol przed zdarzeniem, po, czy zarówno przed jak i po zdarzeniu. Wyjaśniła również, że nie może ustalić dokładnego stężenia alkoholu około godziny 18-20, jak podano w zleceniu sadowym. Dokonała jedynie obliczeń modelowych, teoretycznych w zakresie stwierdzenia zgodności podanej przez oskarżonego wersja wydarzeń co do czasu i ilości spożytego alkoholu. Stwierdziła, że z pierwszych wyjaśnień oskarżonego wynika, że w chwili zdarzenia znajdował się on w stanie nietrzeźwości. Kolejna wersja oskarżonego, co do czasu i ilości spożytego alkoholu, podana na rozprawie jest niespójna. Zdaniem biegłej, nawet jeśli oskarżony spożywałby alkohol we wskazanym przez siebie czasie, to i tak w czasie zdarzenia znajdowałby się w stanie nietrzeźwości.

Biegła również w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie podtrzymała wnioski zawarte w opinii pisemnej (k.238-238v). Dodatkowo wyjaśniła, że w przedmiotowej sprawie wykonane obliczenia nie będą wskazywały jednej dokładnej wartości, tylko dolną granicę.

W opinii uzupełniającej, sporządzonej wspólnie ze specjalistą medycyny sądowej J. W. i po zapoznaniu się z dodatkową dokumentacją medyczną, biegła E. T. wskazała, że stan zdrowia oskarżonego podczas jego pobytu w areszcie śledczym nie ma żadnego znaczenia dla treści wydanej w niniejszej sprawie wcześniejszej opinii (k.288-289).

W kolejnej opinii uzupełniającej (k.330-332) biegła wskazała, że różnica między stężeniem alkoholu we krwi G. J. a teoretycznym wyznaczonym przy zastosowaniu obliczeń retrospektywnych oznacza, że oskarżony musiał spożyć więcej alkoholu niż zadeklarował. Jeżeli oskarżony spożył 5 piw po zdarzeniu, które miało mieć miejsce około godziny 18-tej, to różnica między oznaczonym stężeniem alkoholu we krwi G. J. o godzinie 00:15 a teoretycznym, wyznaczonym przy zastosowaniu obliczeń prospektywnych wskazuje, że oskarżony musiałby również spożyć alkohol przed zdarzeniem. W takim przypadku w czasie zdarzenia byłby w stanie nietrzeźwości- nie mniej niż około 0,8‰.

Sąd Rejonowy uznał, że opinie pisemne oraz wypowiedzi ustne biegłej, są jasne i logiczne. Biegła w sposób rzetelny i wnikliwy przeprowadziła szczegółowe badania w sprawie i przedstawiła logiczny wywód wraz z wnioskami. Wszystkie wypowiedzi biegłej stanowią jedną, uzupełniającą się całość.

W świetle opinii biegłej E. T., stanowisko oskarżonego w zakresie jego nieprzyznania się do winy, nie zasługuje na przymiot wiarygodności i stanowi jedynie przyjętą przez niego linię obrony.

Sąd Rejonowy pominął przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie zeznania świadka B. G., J. K., K. S. ponieważ treści zeznań tych osób nie dotyczą okoliczności czynu zarzuconego G. J. w niniejszym postępowaniu.

Wobec braku podstaw do kwestionowania Sąd uznał za wiarygodne pozostałe dowody zgromadzone tj. protokół oględzin (k.4-11,16,68), protokół zatrzymania osoby (k.13-14,62), świadectwo wzorcowania (k.15), protokół zatrzymania rzeczy (k.19-21,50-53,65-67), odpis wyroku (k.22,119-125,343-347), tablica poglądowa (k.24), protokół okazania (k.25-26), protokół tymczasowego zajęcia mienia (k.34-35), protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k.65), karta karna (k.94-97,111-114,311-313), opinia z zakresu badań krwi na zawartość alkoholu etylowego (k.104-105,109), protokół pobrania krwi (k.106,110), opinia sądowo-lekarska (k.128), dokumentacja lekarska (k.140,255-271).

W tym stanie sprawy wina oskarżonego G. J. nie budziła żadnych wątpliwości Sądu i polegała na tym, że w dniu 17 czerwca 2015 roku w ruchu lądowym, na drodze publicznej – w C., będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 7 marca 2012 roku w sprawie II K 1245/11, za czyn z art.178a§1 kk, prowadził pojazd mechaniczny – samochód F. (...), nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając co najmniej 0,8‰ alkoholu we krwi i nie stosując się jednocześnie do orzeczonego wskazanym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa określonego w art.178a§4 kk w zw. z art.178a §1 kk i art.244 kk w zw. z art.11§2 kk.

Przy dokonywaniu oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd kierował się tym, że ocena każdego dowodu, również z wyjaśnień oskarżonego, jako pozostawiona sądowi orzekającemu, musi być dokonywana z przekonaniem, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu. Dopiero, kiedy przeprowadzone dowody, ich ocena i wyprowadzone z nich wnioski, obalą owo przekonanie- można ferować wyrok skazujący. Stanowisko takie ma swoje uargumentowanie w treści art.5§1 kpk w związku z art.7 kpk, jako że przepisy tej ustawy uznają jedynie zasadę swobodnej oceny dowodów, będącej efektem rozważań całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego oraz nie różnicują dowodów od tego, w jakiej fazie postępowania i od kogo zostały pozyskane (wyrok S.A. w Lublinie z dnia 29.04.2009 r., II AKa 63/09).

Przy analizie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy wziął pod uwagę, że odpowiedzialność za przestępstwo z art.178a kk jest podnoszona wówczas, gdy sprawca prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Przy czym prowadzeniem pojazdu jest wyprawienie w ruch silnika i pojazdu (uchwała SN z 08.12.1960 r., VI KO 64/60, PiP 1961, z.4-5,s.845-846). Przestępstwo to może zostać

popelnione w każdym miejscu, gdzie odbywa się ruch pojazdów. Surowszej odpowiedzialności podlega sprawca, który po raz kolejny popelnia wymienione przestępstwo (art.178a§4 kk).

Oskarżony G. J. tylko początkowo przyznał się do popelnienia zarzucanego mu czynu. W kolejnych wyjaśnieniach zmienił wersję wydarzeń i podał, że spożył alkohol już po kierowaniu pojazdem mechanicznym.

W świetle przedstawionego wyżej materiału dowodowego, stanowisko oskarżonego w żadnej mierze nie polegało na prawdzie. Wskazać należy, że zgodnie przede wszystkim z zeznaniami naocznego świadka zdarzenia M. K. (1), miało okno miejsce około godziny 18:00. Potwierdzeniem tej relacji są również zeznania policjanta M. R., który również potwierdził, że polecenie interwencji od dyżurnego (...) C. otrzymał o godzinie 17.30, a więc jest to godzina zbliżona do godziny podawanej przez świadka K.. Kolejny świadek- Z. L. wskazał, że jego patrol otrzymał polecenie interwencji o godzinie 20:05. Wypowiedzi wymienionych osób są jasne i w żaden sposób nie pozostają w sprzeczności. Patrol M. R. jako pierwszy został skierowany na interwencję, zaś patrol Z. L. był kolejnym patrole skierowanym w celu ujęcia oskarżonego, który zbieg z miejsca zdarzenia. Stąd też różne godziny. Przy czym Sąd Rejonowy w powyższym ustaleniu oparł się przede wszystkim na zeznaniach M. K. (1), który znajdował się bezpośrednio przy oskarżonym, podczas zabierania przez niego pojazdu. Nadto jego zeznania są najbardziej obszernie, ponieważ dla świadka opisane okoliczności były z pewnością nadzwyczajne w jego dotychczasowym życiu. Stąd też opisane szczegóły, w tym godzina zdarzenia, są najbardziej wiarygodne i przekazywane były przez niego spontanicznie i szczerze. W konsekwencji, opinia biegłej E. T., oparta na powyższych danych, w zakresie określenia stanu nietrzeźwości oskarżonego, stała się dla Sądu Rejonowego, podstawą dla dokonywania ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Biegła kilkakrotnie wyjaśniła, że w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości jednoznacznego wskazania stanu nietrzeźwości oskarżonego. Przy czym możliwe jest ustalenie dolnej granicy stanu nietrzeźwości. Stąd też biegła, po dokonaniu niezbędnych wyliczeń, jak również przy uwzględnieniu schorzeń oskarżonego, ustaliła że około godziny 18:00 G. J. miał we krwi co najmniej 0,8‰ alkoholu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd dokonał zmiany opisu czynu w tym zakresie. Jednocześnie Sąd Rejonowy w opisie czynu przywołał wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 7 marca 2012 roku, w którym G. J. został skazany za popelnienie przestępstwa z art.178a§1 kk. Nadmienić również należy, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 20 kwietnia 2015 roku, w sprawie II K 98/15, oskarżony został skazany na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, świadczenie pieniężne w wysokości 400 zł oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 27 kwietnia 2015 roku. Okres próby minął. Zakaz prowadzenia pojazdów został również wykonany. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 13 września 2018 roku orzeczone świadczenie pieniężne zostało umorzone. W związku z powyższym przywołanie w opisie czynu wymienionego wyroku było niemożliwe.

Uznając, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art.178a§4 kk w zw. z art.178a §1 kk i art.244 kk w zw. z art.11§2 kk, Sąd Rejonowy na podstawie art.178a§4 kk w zw. z art.11§3 kk skazał G. J. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art.42§3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Na podstawie art.43a§2 kk zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara i środki karne nie przekraczają stopnia jego winy oraz społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu. W przypadku oskarżonego Sąd potraktował jako okoliczność obciążającą jego wcześniejszą karalność za przestępstwa z art.178a§1 oraz przestępstwa przeciwko mieniu. Nie było żadnej szczególnej okoliczności, które usprawiedliwiałyby prowadzenie pojazdu przez oskarżonego w stanie nietrzeźwości oraz wbrew orzeczonemu zakazowi. Nadto oskarżony w krótkim czasie popelnił więcej przestępstw, za które został już prawomocnie skazany. Oskarżony jest osobą młodą, znającą obowiązujące normy społeczne i prawne, zdającą sobie również sprawę z konsekwencji ich naruszania. Swoim dotychczasowym zachowaniem dowiódł, że lekceważył przepisy prawne oraz wydane orzeczenia sądowe.

Oskarżony w chwili obecnej ma 30 lat. Jest kawalerem, ma dziecko na utrzymaniu. Posiada wykształcenie gimnazjalne. Nie posiada zawodu. Nie posiada żadnego majątku. Aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności w warunkach zakładu karnego. Na wolności utrzymała się z pracy w zakładzie kamieniarskim. Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących. Oskarżony nie spełnia również przesłanek dla warunkowego zwieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Nie istnieje bowiem żadna pozytywna prognoza kryminalistyczna, która uzasadniałaby zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu wymierzona kara oraz środki karne wpłyną na oskarżonego wychowawczo i zapobiegną powrotowi do popełniania przestępstw, zaspokoją również społeczne poczucie sprawiedliwości.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.624§1 kpk. Oskarżony nie pracuje i nie posiada żadnego majątku, który pozwalałby na uiszczenie kosztów sądowych.